

Hvad Udsigterne for saadanne Plejersker angaar, saa er der jo saa mange nye og udmærkede Sygehuse byggede rundt om i Landet i de senere Aar, at man vel tør gaa ud fra, at de, naar de kunne faa virkelig fortrinlige Plejersker, nok ville lønne dem respektabelt; at Lønningerne ere smaa for Tiden, kan ikke undre nogen, naar man ser hen til, hvad de Plejersker, der søge Pladserne, have ofret paa deres Uddannelse; bliver denne først tilfredsstillende, maa Lønningen ogsaa blive det. Desuden vil jeg antage, at Avancementet paa Hospitalerne vil stige med den bedre Uddannelse, thi jo mere udviklende en Uddannelse vore Plejersker faa, jo mere tiltalende Mennesker ville de blive, og jo større Udsigt vil der være til, at de ville blive gifte. Ja det er forfærdelig kættersk at omtale en Sygeplejerskes Giftermaal som en god og ønskelig Begivenhed, ikke sandt? Men jeg tror nu, at de bedste Sygeplejersker ikke ville blive de daarligste Hustruer.

Naa, men skulde der omsider som Følge af Skolen komme alt for mange Sygeplejersker, ligesom der nu klages over, at der er alt for mange Læger, — ja saa kan man til den Tid overveie, hvad der skal gøres derimod, men man maa blot ikke af Frygt for Overproduktion lade være at give dem Lejlighed til at faa en fyldig Uddannelse, lige saa lidt som man nu, fordi der siges at være for mange Læger, vilde kunne drømme om at indskrænke Undervisningen ved det medicinske Fakultet. Man maa nu gjøre sig klart, at fordi der er meget, grumme meget, af det „lavere Arbejde“ forbundet med Sygeplejen, saa er den dog en af de skønneste og højeststaaende Haandens og Aandens Gærninger, og at man ved at hæve Sygeplejerskernes Kaar og hæve Sygeplejerskestanden bidrager til at lette den Lidelsernes Byrde, der er lagt paa Menneskehedens Skuldre.

Tro nu endelig ikke, at en Skole for Sygeplejersker er noget Nyt: Der er Sygeplejerskoler rundt om i Verden, i Norge og Sverig, Tyskland, Italien, Frankrig, England, Holland, Nordamerika, Kanada, Ægypten, Kapstaden, Indien, Australien. Disse Skoler have vel højst forskellig Værd, og Varigheden af Uddannelsen er ogsaa højst forskellig: fra nogle Maaneder til 3 Aar, men Fordringen om de 3 Aar bliver mere og mere almindelig, og mange Steder arbejdes der med stort Held paa at føre Sygeplejen fremad. Dette er heller ikke overflødigt, lige saa lidt i Udlandet som her; thi overalt klages der f. Ex. over, at Sygeplejerskerne blive overanstrengte. — Det er ogsaa kun faa Steder, at Sygeplejerskerne ere pensionsberettigede, til Gjengjæld søges der saa hist og her dannet gjensidige Forsikringsforeninger. Imidlertid